

Sygn. akt III PSK 69/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bohdan Bieniek

w sprawie z powództwa M. P.

przeciwko M. D. - prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą M. w M.

o ustalenie istnienia stosunku pracy,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 24 marca 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w R.

z dnia 28 listopada 2019 r., sygn. akt VI Pa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu kasacyjnym.**

### UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w R., wyrokiem z dnia 28 listopada 2019 r., oddalił apelację M. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą M. w M., od wyroku Sądu Rejonowego w R. z dnia 29 maja 2019 r., mocą którego ustalono, że M. P. i pracodawcę M. D. łączyła umowa o pracę od 28 maja 2016 r. do 30 czerwca 2017 r.

Skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego wniósł pełnomocnik pozwanego, zaskarżając go w całości. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał, że jest ona oczywiście uzasadniona z uwagi na naruszenie

przez sądy obu instancji przepisów prawa materialnego i procesowego, które to naruszenia są widoczne *prima facie*. Przede wszystkim ustalenie stosunku pracy ze swej istoty wymaga określenia wymiaru czasu pracy, w jakim miał być zatrudniony pracownik. W przeciwnym razie orzeczenie w tym przedmiocie dotknięte jest wadą, która w konsekwencji powoduje brak możliwości jego wykonania.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania i zasądzenie kosztów procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie może być przyjęta do rozpoznania. Skarżący powołał się na przesłankę z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. Jednak przedstawione argumenty nie kwalifikują się jako oczywiste naruszenie prawa. Po pierwsze, skarga kasacyjna przysługuje od wyroku Sądu Okręgowego, stąd odwoływanie się do uchybień „sądów obu instancji” w żaden sposób nie przybliża do spełniania się warunku z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. Po drugie, odwołanie się do przepisów nie może być blankietowe, lecz obowiązkiem skarżącego jest uszczegółowienie wadliwej czynności Sądu drugiej instancji, to znaczy należy wskazać konkretny przepis (prawa materialnego lub procesowego), którego kwalifikowane naruszenie realizuje powoływaną podstawę. Tego warunku w skardze kasacyjnej brak, zaś obecnie podstawy kasacyjne nie podlegają badaniu, a zatem nie można wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania analizować pod ich kątem. Po trzecie, w odniesieniu do wymiaru czasu pracy (sąd nie określił, w jakim wymiarze powód pracował) nie stanowi podstawy pozwalającej na przyjęcie skargi do rozpoznania, nie tylko dlatego, że nie wskazano odpowiedniego przepisu prawa materialnego (na przykład art. 29 § 1 pkt 4 k.p.), lecz także stąd, iż spór nie przebiegał w linii wymiaru czasu pracy. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, bo uważał, że nie łączył go z powodem stosunek pracy. Miał zatem wiedzę co do ilości godzin pracy tej osoby, której czynności wadliwe oceniał. Skoro z ustalonych w sprawie okoliczności wynika, że dana praca był świadczona w pełnym wymiarze czasu pracy, to wykonanie wyroku (*de facto* po zakończeniu trwania umowy) nie rodzi żadnej wątpliwości prawnej, zaś zgłaszane wątpliwości mają charakter iluzoryczny.

W końcu o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej może świadczyć wydanie oczywiście niesprawiedliwego wyroku. Werdykt Sądu Okręgowego nie pozwala na przyjęcie takiego założenia. Wręcz przeciwnie z treści pisemnych motywów wynikają klarowne przesłanki pozwalające na założenie o pracowniczym zobowiązaniu stron. Warto zasygnalizować, że cechy zatrudnienia określane są metodą typologiczną, polegającą na rozpoznaniu i wskazaniu cech przeważających i dominujących (por. Z. Góral, H. Lewandowski: Przeciwdziałanie stosowaniu umów cywilnoprawnych do zatrudnienia pracowniczego, PiZS 1996 nr 12, s. 31; H. Lewandowski: Nawiązywanie i zmiana stosunku pracy - zarys problematyki – [w:] Prawo pracy RP w obliczu przemian, (red.) M. Matey-Turowicz i T. Zieliński, Warszawa 2006, s. 130 oraz wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 20 marca 1965 r., III PU 28/64, OSNC 1965 nr 9, poz. 157 z glosami T. Gleixnera, OSP 1965 nr 12, poz. 253 i S. Wójcika, OSP 1966 nr 4, poz. 86; z dnia 18 czerwca 1998 r., I PKN 191/98, OSNAPiUS 1999 nr 14, poz. 449; z dnia 14 września 1998 r., I PKN 334/98, OSNAPiUS 1999 nr 20, poz. 646; z dnia 28 października 1998 r., I PKN 416/98, OSNAPiUS 1999 nr 24, poz. 775; z dnia 7 września 1999 r., I PKN 277/99, OSNAPiUS 2001 nr 1, poz. 18; z dnia 25 listopada 2004 r., I PK 42/04, OSNP 2005 nr 14, poz. 209; z dnia 11 października 2005 r., I PK 42/05, OSNP 2006 nr 17-18, poz. 267; z dnia 7 marca 2006 r., I PK 146/05, OSNP 2007 nr 5-6, poz. 67; z dnia 7 października 2007 r., III PK 38/07, LEX nr 560867; z dnia 26 marca 2008 r., I UK 282/07, LEX nr 411051 z glosą krytyczną A. Musiały, Gdańskie Studia Prawnicze - Przegląd Orzecznictwa 2009 nr 2, s. 103 - 110; z dnia 9 lipca 2008 r., I PK 315/07, LEX nr 470956; z dnia 27 maja 2010 r., II PK 354/09, LEX nr 598002; z dnia 4 lutego 2011 r., II PK 82/10, LEX nr 817515; z dnia 6 kwietnia 2011 r., II UK 323/10, LEX nr 885015; z dnia 24 czerwca 2015 r., II PK 189/14, LEX nr 1764808 z glosą aprobowaną S. Kowalskiego, OSP 2015 nr 6, poz. 89; z dnia 18 lutego 2016 r., II PK 352/14, LEX nr 2004192; z dnia 13 kwietnia 2016 r., II PK 81/15, LEX nr 2026397; z dnia 17 maja 2016 r., I PK 139/15, LEX nr 2057610).

Sąd Okręgowy ważył cechy spornego stosunku i doszedł do przekonania, że przesłanki pracowniczego zatrudnienia mają miejsce w sprawie. Ten wniosek nie opiera się na skrajnym wnioskowaniu i atypowej ocenie dowodów, a tym samym nie może prowadzić do wadliwego odczytania dyspozycji art. 22 § 1<sup>1</sup> k.p.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł z mocy art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c. oraz art. 398<sup>21</sup> w związku z art. 108 § 1 k.p.c.